

Sygn. akt I C 1864/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Luxembourg

przeciwko E. P.

o zapłatę 281,88 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.a.r.l. z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanej E. P. kwoty 281,88 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 250,- zł od dnia 26 września 2012 r. i od kwoty 31,88 zł od dnia 19 września 2013r. oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) + (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu będącego własnością cedenta.

Pozwana E. P. nie stawiła się na rozprawie i nie złożyła wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2012 r. (...)w Luxembourg zawarła z firmą (...)S.A. z siedzibą w W.zawarły umowę przelewu wierzytelności oraz sporządziła częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012 r. wskazując jako dłużnika pozwaną E. P.z tytułu noty obciążeniowej – odszkodowanie za niezwrócony sprzęt: zestaw(...)- na kwotę 250,- zł z dnia 10 września 2012 r., płatnej dnia 25 września 2012r. Sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- umowa o przelew wierzytelności k.15 – odwrot;
- zawiadomienie o przelewie k. 13 – odwrot;
- częściowy wykaz wierzytelności k. 14;
- nota obciążeniowa nr (...) k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezłożenie przez niego wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieść wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła bliżej nieokreśloną wierzytelność od (...)S.A., a zawiadomienie pozwanej o przelewie wierzytelności wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru zawiadomienia przez pozwaną ani dowodu nadania tego pisma, a zatem uznać należy, że pozwana takiego zawiadomienia nie otrzymała.

Zważywszy, że pozwana nie wdała się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, wezwał stronę powodową do przedłożenia najpóźniej na kolejnej rozprawie wszelkich dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa mimo wezwania nie złożyła żadnych dokumentów, z których wynikałaby podstawa obciążenia pozwanej odszkodowaniem za niezwrócenie sprzętu, określających zasady i wysokość jego ustalania, przesłanki obciążenia abonenta tym odszkodowaniem.

Strona powodowa powinna dołączyć do umowy sprzedaży wierzytelności dokument, z którego wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanej E. P., została przez nią nabyta. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie umowę zbiorczą sprzedaży wierzytelności, której zgodność z oryginałem potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art. 129§2 k.p.c. oraz dokument zatytułowany częściowy wykaz wierzytelności, na którym nie złożono żadnych podpisów, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tym piśmie wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem. Wątpliwości tych mimo wezwania Sądu, strona powodowa nie rozwiązała dołączając wymagane dokumenty, w tym umowę o abonament łączącą pozwaną z cedentem, regulamin, cenniki i inne dokumenty, na podstawie których cedent wystawił notę obciążeniową z tytułu odszkodowania za niezwrócony sprzęt. Zastrzeżenia budzi także sposób naliczania odsetek ustawowych przez stronę powodową, gdyż naruszony został przewidziany w art. 482§1 k.c. zakaz anatocyzmu. Powód bowiem skapitalizował odsetki na dzień wniesienia pozwu, a następnie ponownie domagał się zasądzenia odsetek od należności głównej od dnia jej wymagalności, zaś od naliczonych odsetek od dnia wniesienia pozwu.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwaną z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwana jako konsument wyraziła zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie dokument prywatny – umowę sprzedaży bliżej nieoznaczonych wierzytelności. Dokument ten nie może stanowić podstawy do ustalenia, że powódce przysługuje względem pozwanej dochodzona należność. Gdyby nawet przyjąć, że częściowy wykaz wierzytelności nieposiadający waloru dokumentu prywatnego, jest zgodny z rzeczywistym stanem prawnym i powódka nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanej to i tak, mimo wezwania strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, pozwalających ustalić czy umowa cesji była w świetle art. 3853 pkt 5 k.c. skuteczna. Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwana wyraziła zgodę na przelew wierzytelności, przesłanka ta determinuje bowiem istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej w niniejszej sprawie.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostała ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.